

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๒/๒๕๖๔

วันที่ ๑๘ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	{	บริษัท เสนาดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	ผู้ร้อง
		ผู้ตรวจการแผ่นดิน	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง บริษัท เสนาดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า บริษัท เสนาดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าผู้ร้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ประกอบธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์หรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นเจ้าของอาคารชุดโครงการ เดอะนิช ไอที ลาดพร้าว ๑๓๐ อาคารซีและอาคารดี ซึ่งมีข้อพิพาทดำเนินคดีทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญากับนายวิรนนท์ ทรรตนาสุวรรณ กรณีการซื้อขายอาคารชุดเลขที่ ๔๖๔/๑ ของโครงการดังกล่าว ต่อมานายวิรนนท์ ทรรตนาสุวรรณ ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน (ผู้ถูกร้อง) ขอให้พิจารณาสอบสวนและแสวงหาข้อเท็จจริง ตลอดจนตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ กรณีอนุญาตให้ผู้ร้องก่อสร้างอาคารชุดโครงการดังกล่าว โดยมีขอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกร้องดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและมีหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยแก่นายวิรนนท์ ทรรตนาสุวรรณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบที่ผู้ร้องดำเนินการก่อสร้างอาคารโครงการดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเสนอแนะให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขและติดตาม

- ๒ -

ผลการดำเนินคดีกับผู้ร้อง ซึ่งต่อมานายวิรนนท์ ทรยศนาสุวรรณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องนำคำวินิจฉัยของผู้ถูกร้องดังกล่าวไปอ้างเป็นพยานทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญา ทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องไม่อาจรับเรื่องไว้พิจารณาเนื่องจากเป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล หรือเรื่องที่ศาลมีคำพิพากษา คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่เข้าข้อยกเว้นเป็นการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการเสนอแนะให้มีการปรับปรุงกฎหมายหรือกฎที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม ผู้ถูกร้องไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนดังกล่าว การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๗ (๒) (๘) และมาตรา ๓๗ วรรคสอง และประกาศผู้ตรวจการแผ่นดิน เรื่อง กำหนดเรื่อง que ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๓๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๓ (๖) ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องมีหนังสือขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวต่อผู้ถูกร้อง ซึ่งผู้ถูกร้องแจ้งว่าได้ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนดังกล่าวตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วจึงยุติเรื่อง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ถูกร้อง แต่ผู้ถูกร้องไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องจากผู้ร้อง

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. คำวินิจฉัย ข้อเสนอแนะ และการดำเนินการใด ๆ ทั้งปวงของผู้ถูกร้องที่เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนของนายวิรนนท์ ทรยศนาสุวรรณ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง เป็นการกระทำขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๒. กำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัย โดยให้คำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะของผู้ถูกร้องชะลอหรือระงับไว้ก่อนเป็นการชั่วคราว

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบถึงการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าคำวินิจฉัย ข้อเสนอแนะ และการดำเนินการใด ๆ ทั้งปวงของผู้ถูกร้องเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนของนายวิรินนท์ ทรรตนาสุวรรณ ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๗ (๒) (๘) และมาตรา ๓๗ วรรคสอง ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง เป็นการกระทำขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อ

- ๔ -

ศาลรัฐธรรมนูญภายในเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าการกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย หากมีผลกระทบหรือละเมิดต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้บุคคลนั้น สามารถใช้สิทธิตามกระบวนการยุติธรรมต่อศาลอื่นได้อยู่แล้ว เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

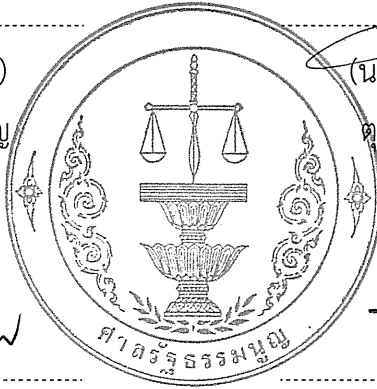
(คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๖๔)

(นายทวีเกียรติ มินะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนถดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ